

aspects de la culture qui ne peuvent pas être appris simplement à l'aide des règles de grammaire d'un livre.

De plus, à mon avis, la conscience culturelle est également importante. Il est nécessaire d'apprendre à comprendre en profondeur les réalités culturelles et la façon de penser des locuteurs. À mon avis, par exemple, il faut connaître la politique du pays, s'intéresser à l'actualité et aux personnages célèbres. Cela aide à comprendre ce que vit actuellement la nation, ce qui est principal dans le pays et ce qui est secondaire.

En conclusion, je voudrais dire que l'introduction de l'approche linguistique et civilisationnelle aide les étudiants non seulement à maîtriser une langue étrangère, mais aussi à développer des compétences interculturelles, le respect des autres cultures et une compréhension plus profonde de la relation entre langue et culture. Je crois que également nécessaire, d'enseigner aux étudiants l'aspect des études linguistiques et civilisation dès l'école, car cela présente de nombreux avantages. De plus, cela aidera à apprendre la langue qualitativement et pourra également accélérer le processus d'apprentissage de cette langue.

REFERENCES

1. Заволока С. І. Лінгвокраїнознавчий аспект викладання іноземної мови. *Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах*. 2020, 73: 59-62.

2. Сабітова А. П. Лінгвокраїнознавчий аспект викладання іноземної мови. 2013. PhD Thesis. м. Київ.

КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД ДО ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Зоряна Птиць

*студентка факультету філології і журналістики
Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка
м. Тернопіль, Україна*

Культурологічний підхід до вивчення іноземної мови виходить за межі простого засвоєння граматики та словникового запасу. При урахуванні такого фактору важливе глибоке розуміння мови в контексті культури народу, який нею розмовляє. Цей підхід ґрунтується на ідеї про те, що мова нерозривно пов'язана з культурою, і що для справжнього володіння мовою необхідно її розуміти.

Культурологічний підхід до вивчення іноземної мови та формування іншомовної соціокультурної компетентності сприяє формуванню глобального мислення. Такий підхід створює умови для зосередження уваги

на загальнолюдських цінностях, сприяє зростанню інтересу до чужої культури і мови. Будь-який навчальний матеріал має розглядатися з точки зору його культурологічного компонента та впливу на формування готовності до взаєморозуміння, налаштованості на співпрацю, позбавлення негативних стереотипів у сприйнятті представників інших культур. Культурологічний підхід до вивчення іноземних мов здійснюється на основі сформованих мовленнєвих навичок. Навчальні матеріали, розмовні теми повинні розкривати культуру як глобальне явище, інтегрувати різні галузі наукового пізнання, й, таким чином, розвивати когнітивні якості особистості, гуманістичне мислення, підвищувати естетичну культуру та сприяти духовному удосконаленню особистості. Сформована комунікативно-культурологічна компетенція постає необхідною умовою для соціальної адаптації особистості в полікультурній спільноті.

Спробою подолати мовно- культурні перешкоди, які незмінно виникають під час навчання іноземної мови, займається сучасна освіта через дослідження розвитку культури різних народів та прищеплення поваги до інших культур, потреби зрозуміти чуже через зіставлення зі своїм. Доречними слова можуть стати: Вільгельма фон Гумбольдта: «Через різноманітність мов для нас відкривається багатство світу і розмаїття того, що ми пізнаємо в ньому, людське буття стає для нас ширше, оскільки мови у виразних ... рисах дають нам різні способи мислення і сприйняття» [1].

Лінгвокраїнознавство розвиває ідею про необхідність поєднання навчання іноземної мови з вивченням суспільного й культурного життя носіїв мови, оскільки, «мова не існує поза культурою, тобто поза соціально набутою сукупністю практичних навичок та ідей, що характеризують наш спосіб життя» [3]. Йдеться про необхідність поглибленого вивчення національного характеру, менталітету, стилю життя носіїв мови, оскільки достатній словниковий запас та вміння скласти граматичні структури не є запорукою адекватного вживання мовних одиниць.

Існує національна культурна специфіка вербальної та невербальної поведінки представників різних культурно-мовних спільнот. Те, що в одній спільноті може виражатися засобами мови, в іншій – іншими засобами. Наприклад, в європейській культурі спілкування друзів може відбуватися без слів (привітання кивком голови, жестове запрошення йти поряд, відмова за допомогою жесту тощо), в японській та китайській культурах таке спілкування абсолютно неприпустиме.

Оскільки розвиток будь-якої національної культури здійснюється, насамперед, через мовну комунікацію, треба приділяти увагу інформації стосовно способу життя людей тієї країни, мову якої ми опановуємо, їхньому менталітету, традиціям, звичкам. Існує безліч мовних ситуацій, коли людина, що вивчає іноземну мову, майже цілком впевнена, що наслідує носія мови, правильно вживає граматичні конструкції, підбирає доречні слова для висловлювання своїх думок, але при цьому стикається із

культурологічними проблемами, що призводить до непорозуміння між мовцями.

Значні синтаксичні відмінності обох мов, наприклад, впливають на спосіб подання нової інформації: так, в українській мові нова інформація подається в кінці речення, тим самим вона посилюється. В англійській мові, навпаки, важлива інформація стоїть на початку речення.

Особливу роль відіграє інтонаційне забарвлення висловлювання, оскільки англійська мова менш емоційна, і різке підвищення інтонації теж може призвести до непорозуміння.

Отже, накопичення культурологічних знань, притаманних носіям мови, також відбувається через вивчення граматичних структур, засвоєння лексичних одиниць, сталих виразів, залучення до фольклору, художньої та наукової літератури. Таке мовно-культурологічне поєднання при наявності певних цілей, які ставлять перед собою викладачі іноземних мов та майбутні фахівці, готові до сприйняття іноземної мови крізь призму культурних норм іншої країни.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бацевич Ф. С. Основи комунікативної лінгвістики. Київ: Видавничий центр «Академія», 2009. 376 с.
2. Бацевич Ф. С. Словник термінів міжкультурної комунікації Київ: Видавництво «Довіра», 2007. 205 с.
3. Бондаренко Л. М. Міжкультурний контакт як фактор мотивації при навчанні будь-якій мові як іноземній. Наукові праці. Том 36. Випуск 23. С. 101- 104. URL: <http://lib.chdu.edu.ua/pdf/naukpraci/pedagogika/2004/36-23-18.pdf>.
4. Зайцева Л. С. Культурологічний підхід до вивчення іноземних мов. URL: http://www.rusnauka.com/4_SND_2011/Pedagogica/4_79515.doc.htm.